

1 AUGUSTUS 1925

No. 15

30e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Want voorwaar zeg Ik u: „Zoo gij een geloof hadt als een mosterdzaad, gij zoudt tot dezen berg zeggen: Ga heen van hier derwaarts en hij zal heengaan; en niets zal u onmogelijk zijn”. Matth. 17: 20

**Redevoering, gehouden door Ouderling
Joseph Fielding Smith, van den Raad der twaalven.**

In den Tabernakel te Salt Lake City, op Zondag 5 April 1925.

Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: „Indien gijlieden in Mijn woord blijft, zoo zijt gij waarlijk Mijne discipelen. En gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.”

Ter verdediging der zending van Jezus Christus.

Gedurende deze conferentie hebben we van een aantal sprekers gehoord aangaande den toestand die over de geheele wereld heerscht; een toestand van ongeloof in de zending van Jezus Christus en onder een gedeelte van hen die beweren Hem te volgen. Sommige van degenen die op deze conferentie gesproken hebben, hebben uit de Schrift gelezen waarin de profeten vanouds naar den toestand verwijzen, die zou heerschen in deze dispensatie van de vervulling der tijden. Een der sprekers las deze middag zekere profetieën uit het Boek van Mormon voor aangaande de laatste dagen, die ik zeer dierbaar acht. Als ik dit deel lees, gevoel ik mij inderdaad meer en meer onder den indruk van de heiligheid, en van de boodschap die hij bevat ter verdediging der zending, van den Heere Jezus Christus en het Evangelie dat hersteld is in de bedeeing van de volheid der tijden, voor de verlossing van zielen. Dit verslag wordt mij van dag tot dag dierbaarder, wanneer ik de vervulling der profetieën lees welke door de profeten geuit zijn

die nu uit den dood en van uit het stof der aarde tot de naties spreken, en hen tot bekeering roepen om in Christus te gelooven.

Profetie aangaande toestanden die zullen heerschen.

Ik zal u een paar verzen van een profetie voorlezen, aangaande de toestanden welke heden in de wereld zouden heerschen, die eenigen honderden jaren voor de komst van Christus geuit was:

„Want het Koninkrijk des Duivels moet schudden, en zij, die daartoe behooren, moeten noodzakelijk tot bekeering opgewekt worden, of de duivel zal hen binden met eeuwige banden en zij tot toorn opgewekt worden en vergaan.

„Want ziet, te dien dage zal hij in de harten der menschen woeden en hen opwekken tot toorn tegen datgene wat goed is.

„En anderen zal hij bevredigen en hen sussen in vleeschelijke zekerheid, zoodat zij zullen zeggen: Alles is wel in Zion; ja, Zion gaat vooruit en bloeit; alles is wel; en dus bedriegt de duivel hunne zielen en leidt hen met overleg neder ter helle.

„En ziet, anderen vleit hij en maakt hun wijs dat er geene hel is, en hij zegt tot hen: Ik ben geen duivel, want er is er geen. Dus fluistert hij in hunne ooren, totdat hij hen bindt met zijne vreeselijke banden, waaruit geen verlossing is.

„Ja, zij zijn gegrepen met dood en hel; en dood en hel en duivel, en al degenen die daardoor gevat zijn moeten staan voor den troon van God en geoordeeld worden naar hunne werken, van waar zij moeten gaan in de plaats, die voor hen bereid is, een meer van vuur en zwavel hetwelk eindeloze wroeging is.”

De Zending van de Heiligen der Laatste Dagen.

Dit is de toestand die we heden in de wereld vinden, net zoo als Nephi het verklaarde; maar de zending van de Heiligen der Laatste Dagen is om Jezus Christus en dien gekruisigd te prediken. De passage van het 8ste hoofdstuk van Johannes is een sleutel waardoor we de waarheid kunnen weten en waardoor we in het licht kunnen wandelen en het Evangelie van Jezus Christus begrijpen, opdat we niet zullen weifelen, noch ter rechter of ter linker zijde afdwalen, maar steeds onzen vasten koers in gerechtigheid en waarheid najagen, met de volle wetenschap dat Christus leeft en dat Hij gesproken heeft, dat Hij de macht van het Priesterschap geopenbaard en Zijn Kerk georganiseerd heeft, en dat er zaligheid op de gansche aarde is voor al degenen die zich bekeeren willen en het Evangelie aannemen.

Wij zullen de waarheid weten, als we slechts Zijn wil willen doen, en de waarheid zal ons vrijmaken. Er is niets deugdzaam in twijfel. Hij die de beginselen van het Evangelie, de openbarin-

gen van den Heere, en het plan van zaligheid betwijfelt, is ongelukkig. Er bestaat geen reden voor twijfel, omdat zooals ik reeds gezegd heb, de sleutel aan ons is gegeven waardoor de kennis kan worden ontsluit, zoodat de menschen kunnen zeggen: „Ik weet het”, en alle twijfel is verdwenen.

Met betrekking tot twijfel en ongeloof.

Ik ben de Heere zeer dankbaar voor één zegening die ik ontvangen heb en ongetwijfeld in mij geboren is, en die zegening is n.l. geloof in de beginselen van het Evangelie van Jezus Christus en in Zijn zending. Ik twijfel niet. Ik heb het altijd ten volle aangenomen, en heb de inspiratie ontvangen: ik geloof door den geest des Heeren, dat deze dingen waar zijn en hoop dat ik altijd in het licht mag wandelen en dezen geest en begrip mag bezitten. Ik weet dat er sommigen onder ons niet zoo gelukkig zijn; twijfel komt in hen op, er is iets dat hen dikwijls kwelt. Vele dingen, die betrekking hebben tot de bedeeling waarin wij nu leven, zooals de openbaringen van den Heere, zijn een verborgenheid voor hen, zij kunnen niet tot overeenstemming komen met andere dingen die zij gehoord of misschien aangenomen hebben, die door den geest van den mensch gegeven zijn. De meest betrouwbare koers is om de openbaringen van den Heere te volgen. Het doet niets terzake wat de mensch heeft gezegd, noch maakt het eenig verschil wat zij volgens hun eigen wijsheid leeren indien datgeen in tweestrijd is met de openbaringen van den Heere, behoeven wij het niet aan te nemen, want wij hebben wat reeds aangewezen is: „Het meer betrouwbare woord van Profetie”, waardoor wij niet behoeven te struikelen, noch te twifelen, of ongeloovig te zijn. Nu en dan staat er iemand op, die het zijn plicht acht om de wereld in kennis te stellen, dat de oude leden der Kerk steeds getrouw zijn in de leeringen, die door den Profeet Joseph Smith en President Brigham Young geleerd werden, maar dat het opkomende geslacht daarvan afwijkt, dat de kinderen van die vaders zich van de leeringen van hun vaders afkeeren, zooals zij het uitdrukken. Ik ben hier om te getuigen dat het niet zoo is. Natuurlijk kunnen er sommigen zijn, en zij zijn er ook, die niet getrouw zijn, welke niet de voetstappen van hun vaders volgen. Het is altijd zoo geweest. In vele gevallen kunnen wij verwachten dat het zoo voort zal gaan, maar wat de Heiligen der Laatste Dagen betreft, zal de meerderheid van hen zich niet van het geloof van hun vaders afwenden. Er wordt niet bedoeld dat dit het geval zal zijn, want toen dit Evangelie hersteld was, heeft de Heere door zijn dienstknechten die van den hemel kwamen met de boodschap van zaligheid, verklaard, dat dit Evangelie voor de laatste maal hersteld was, en dat het zich zou uitbreiden, en verspreiden totdat

de geheele aarde er mede vervuld zou zijn. Dat is de bestemming van hetgeen de wereld „Mormonisme” noemt. Dus zijn zij verkeerd in hun uitspraak wanneer zij verwachten dat de kinderen van de leeringen hunner vaders zullen wijken.

Om nu op het onderwerp aangaande twijfel, en het getuigenis van de waarheid terug te keeren, wensch ik u een paar passages dienaangaande voor te lezen, die ik van veel gewicht beschouw, en waard zijn om overwogen te worden. Deze woorden werden geuit in de vroege jaren van de organisatie der Kerk:

„Als geloof dan het grondbeginsel is waardoor de hemelsche heirscharen werken, en waardoor zij zich in al hunne gelukzaligheid verheugen, zoo mogen wij verwachten hetzelfde in eene openbaring van God verklaard te vinden, als het grondbeginsel waarop Zijne schepselen hier beneden handelen moeten ten einde de gelukzaligheid te verkrijgen, waarin de Heiligen in de eeuwige wereld zich verheugen.” (Lezingen over Geloof 7:6.)

En verder:

„Laat ons hier opmerken, dat een godsdienst welke niet de offering aller dingen vereischt, nooit voldoende macht heeft het noodige geloof te verschaffen tot leven en zaligheid. Want van af het eerste bestaan des menschen, kon het noodige geloof, voor de blijde zekerheid van leven en zaligheid, nimmer verkregen worden zonder de opoffering aller aardsche dingen.

„Het was door dit offer, en dit alleen, dat God verordend heeft, dat de mensch zich in het eeuwige leven zou verheugen. En het is door middel van het offer van alle aardsche dingen, dat de menschen werkelijk weten, dat zij de dingen doen welke behagelijk in de oogen Gods zijn. Indien een mensch in offerande alles opgeofferd heeft voor de waarheid, zelfs zijn eigen leven niet onthoudende, en geloovende voor God, dat hij groeuen is dit offer te brengen omdat hij Zijnen wil tracht te doen, zoo weet hij met de meeste zekerheid, dat God zijne offerande aanneemt en aannemen zal, en dat hij Zijn aangezicht niet te vergeefs gezocht heeft, noch zal zoeken. Onder deze omstandigheden dan, kan hij het noodige geloof verwerven om het eeuwige leven te verkrijgen.

„Het is te vergeefs voor personen zichzelf in te beelden, dat zij erigenamen zijn of kunnen zijn met diegenen welke alles opgeofferd hebben, en door dit middel geloof in en gunst bij God verkregen hebben tot het verkrijgen van het eeuwige leven, tenzij zij, op gelijke wijze, Hem hetzelfde offer brengen en door dat offer de kennis, dat zij van Hem aangenomen zijn, verkrijgen.

„Het was door het brengen van offeranden, dat Abel, de eerste martelaar, eene kennis verkreeg, dat hij van God aangenomen was. En van af de dagen van den rechtvaardigen Abel tot op den tegenwoordigen tijd, de kennis welke de menschen hebben, dat zij in de oogen des Heeren aangenomen zijn, is verkregen door het offe-

ren van offeranden. En in deze laatste dagen, voordat de Heer komt, zal Hij Zijne Heiligen, die een verbond met Hem door offerande gemaakt hebben, te zamen vergaderen, Psalm 50: 3-5: „Onze God zal komen en zal niet zwijgen; een vuur voor Zijn aangezicht zal verteren, en rondom Hem zal het zeer stormen. Hij zal roepen tot den hemel van boven, en tot de aarde, om Zijn volk te richten. Verzamelt Mij Mijne gunstgenooten, die Mijn verbond maken met offerande.”

„Diegenen dan, welke het offer brengen, zullen het getuigenis bezitten, dat hun levenswandel in de oogen van God aangenaam is. En zij die dit getuigenis bezitten zullen geloof hebben het eeuwige leven te verkrijgen, en zullen, door geloof, in staat gesteld zijn tot het einde te volharden, en de kroon te ontvangen welke voor hen, die de verschijning van onzen Heere Jezus Christus liefhebben, weggelegd is.”

Gaarne zou ik alles hiervan lezen, maar ik zal slechts zekere gedeelten nemen:

„Doch zij, die dit offer niet aan God gebracht hebben, weten niet dat hun levenswandel behagelijk is in Zijne oogen; want wat ook hun idee of geloof moge zijn, zoo is datzelve een zaak van twijfel of onzekerheid in hun gedachten; en waar twijfel en onzekerheid zijn daar is geen geloof, noch kan het daar zijn. Want twijfel en geloof bestaan niet terzelfder tijd in denzelfden persoon; zoodat personen wier gedachten in twijfel en vrees zijn, geen onbewogen vertrouwen kunnen hebben; en waar geen onbewogen vertrouwen is, daar is het geloof zwak; en waar het geloof zwak is, daar zullen de personen niet in staat zijn al den tegenstand, wederwaardigheden, en kommernissen te wederstaan, welke zij moeten trotseeren om erigenamen van God en medeërigenamen van Christus Jezus te zijn. En zij zullen moede in hunne harten worden, en de tegenpartij zal macht over hen hebben en hen verwoesten.”

(Lezingen over Geloof 6: 7-12.)

Beteekenis van offerande.

Ik geloof dat het waar is, en laat mij toevoegen dat in deze passages die ik gelezen heb, de term „offerande” niet beteekent dat wij bestraffing moeten ondergaan. Er wordt niet bedoeld dat we vervolgd zullen worden, of onszelven van comfort en de zegeningen van het sterfelijk leven onthouden; integendeel, maar dat wij gewillig zijn om alles, zelfs ons leven op het altaar te plaatsen voor het Koninkrijk van God, en dat we ten volle al de beginselen van het Evangelie zullen aannemen, en in practijk brengen. Is het een offerande van de wereld? Ja, indien ge het zoo wilt noemen; en van de dingen der wereld die tot een samentrekking van de gedachten en werking op de dingen van het Koninkrijk Gods zijn, wil ik daarom herhalen, dat degene, die den wil des Vaders

doet, van Zijn leer zal getuigen. Alle twijfel zal van de gedachten der getrouwe geloovige verwijderd worden, en hij zal geheel en al in het licht van het Evangelie van Jezus Christus staan. Hij zal in staat zijn om aan de wereld te verklaren: „Ik weet het, want God heeft het door Zijn Heiligen Geest aan mij geopenbaard.”

Dat is het voorrecht van ieder lid der Kerk, en waar iemand de waarheid betwijfelt, is er een bewijs, zooals reeds aangewezen is, dat hij de volheid van het Evangelie niet in zijn hart heeft aangenomen, of hij heeft het niet in zijn volheid in practijk gebracht, en heeft daarom niet de voordeelen en zegeningen geoogst, die anders de zijne geweest hadden kunnen zijn. Wij staan ferm voor de waarheid, trots al de toestanden die nu in de wereld heerschen, en wij leeren het menschdom, en roepen hen toe zich van hun zonden te bekeeren en in den Heere Jezus Christus te gelooven. Ik bid dat alle menschen zich mogen bekeeren, en Hem aannemen als den Verlosser der wereld, den Eeniggeborenen Zoon van den Vader, want Hem is de eenigste naam onder de hemelen gegeven waardoor wij kunnen zalig worden. Dit is mijn getuigenis in den naam van Jezus Christus. Amen.

Leeringen van Joseph Smith.

Afkeuring in het weigeren van zegeningen.

Wanneer God den mensch een zegen of kennis aanbiedt, en hij die weigert te ontvangen, zal verdoemd worden. De Israëlieten baden God om tot Mozes te spreken en niet tot hen; tengevolge daarvan strafte Hij hen met een vleeschelijke wet.

(History of the Church, Vol. 5, p. 555).

HET WARE MORMONISME.

Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen.

Door FRANK I. KOOYMAN.

Geschreven voor „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, Redactie J. Eigenhuis, Den Haag, die het onderwerp inleidde met een artikel over het Boek van Mormon: „Het Jongste Heilige Boek”.

(Vervolg van bladz. 82.)

Leerstellingen.

Gevraagd om een lijstje van geloofsartikelen, gaf de Laterdaagsche Profeet eens de volgende 13 leerpunten:

1. Wij gelooven in God, den Eeuwigen Vader, en in Jezus Christus, Zijnen Zoon, en in den Heiligen Geest.
2. Wij gelooven dat de mensch voor zijne eigene zonden gestraft zal worden, en niet voor Adam's overtreding.

3. Wij gelooven dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie.

4. Wij gelooven dat de eerste beginselen en verordeningen van het Evangelie zijn: 1°. Geloof in den Heere Jezus Christus; 2°. Bekeering; 3°. Doop door onderdompeling tot vergeving der zonden; 4°. Oplegging der handen voor de Gave des Heiligen Geestes.

5. Wij gelooven dat een man van God geroepen moet worden door openbaring en door oplegging der handen, van degenen, die de autoriteit bezitten, om het Evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen.

6. Wij gelooven in dezelfde organisatie, welke in de vroegere kerk bestond, namelijk: Apostelen, Profeten, Herders, Leeraars, Evangelisten enz.

7. Wij gelooven in de gaven van Talen, Profetieën, Openbaringen, Gezichten, Gezondmakingen, Uitlegging der talen enz.

8. Wij gelooven in den Bijbel als het Woord van God, in zoverre als hij nauwkeurig vertaald is; wij gelooven ook in het Boek van Mormon als het Woord van God.

9. Wij gelooven in al hetgeen God geopenbaard heeft, al wat Hij nu openbaart, en wij gelooven, dat Hij nog vele groote en voorname dingen zal openbaren aangaande het Koninkrijk van God.

10. Wij gelooven in de letterlijke vergadering van Israël en de herstelling der Tien Stammen, dat Zion zal gebouwd worden op het westelijk vasteland, dat Christus persoonlijk op de aarde zal regeeren, en dat de aarde vernieuwd zal worden en haar paradijsheerlijkheid zal ontvangen.

11. Wij eischen het recht, om den almachtigen God te dienen volgens de ingeving van ons geweten en kennen allen menschen hetzelfde recht toe; laat hen aanbidden hoe, waar, of wat zij ook willen.

12. Wij gelooven onderdanig te moeten zijn aan Koningen, Presidenten, Heerschers en Vorsten, in het gehoorzamen, eeren en onderhouden der wetten.

13. Wij gelooven te moeten zijn eerlijk, oprecht, kuisch, welwillend, deugdzaam, en in goed doen aan alle menschen; waarlijk mogen wij zeggen, dat wij de vermaning van Paulus volgen: „Wij gelooven alle dingen, wij hopen alle dingen”, wij hebben vele dingen doorstaan en hopen in staat te zijn, alle dingen te kunnen doorstaan. Indien er iets deugdelijk, liefelijk, of goed, of prijzenswaardig is, zoo streven wij naar die dingen.

Hieraan werden later nog twee gewichtige leerpunten toegevoegd:

1. Het Werk voor de Dooden;
2. Het Celestiale Huwelijk.

Het is ons plan, elk leerpunt in het kort toe te lichten, met uitzondering van enkele, die uitvoeriger verklaring vragen, als: Kerkorganisatie, het Boek van Mormon, het Werk voor de Dooden en het Mormoonsche Huwelijk.

1. *Geloof in Vader, Zoon en Heiligen Geest.*

De drieëenheid der Godheid in de Mormoonsche theologie bestaat in de volkomen harmonie van wil en gedachten van het hemelsche Drietel. De Drie zijn niet eenswezens. Elk hunner is een afzonderlijke persoonlijkheid. Tusschen het verheven Trio bestaat absolute geesteseenheid, zij zijn één in heiligheid, wijsheid — in alle goddelijke eigenschappen. De Vader en de Zoon zijn belichaamde Wezens, Geesten in tastbare lichamen. De Heilige Geest is een onbelichaamd Geestpersoon. Zoowel het onbelichaamde als het belichaamde Godswezen is menschvormig — dit woord menschvormig niet met vulgaire oppervlakkigheid te lezen. De onvolmaakte mensch is een heel gebrekkig beeld van den Volmaakten God.

Men denke bij de woorden „tastbare lichamen” niet aan materialisme, ten minste niet aan wat doorgaans onder die vlag vaart.

„God stof? Neen, Glorie-Geest, hoogstmachtige in den Hooge,
Maar Geest in Glansgewaad, als was en is de Zoon,
Des Vaders Evenbeeld, 't belichaamd mededoogen,
Groothoerlijk menschenkind, hoogheilig Godspersoon.”

(„De Ster”, 1920, p. 198.)

De verrezen Christus zegt: „Tast mij aan, en ziet: want een geest heeft geen vleesch en beenen, gelijk gij ziet, dat ik heb.” (Lukas 24:39.) Joseph Smith leerde:

„Het is onmogelijk dat een mensch in onwetendheid zalig wordt. Onstoffelijke zelfstandigheid bestaat er niet. Alle geest is stof, doch is fijner en reiner en kan alleen door reiner oogen onderscheiden worden. Wij kunnen haar niet zien; doch wanneer onze lichamen gereinigd zijn, zullen wij zien dat het allemaal materie is.” (Leer en Verbonden 131:6—8.)

Men ziet, dat de volgers van den Laterdaagschen Profeet maar ten halve toegeven dat zij de leer van het materialisme huldigen. In hun theologie vindt men geen God, geesten en engelen, die onstoffelijk zijn. Onder geest wordt verstaan: een verfijnde stofvorm. Kan het menschelijk verstand zich wel iets onstoffelijks voorstellen? De Mormoonsche Profeet leerde niet dat de materie, waarmee hemelwezens omkleed zijn, dezelfde stofsoort is, die onze zintuigen hier waarnemen — het tegendeel is waar. Dit trachtte ik indertijd duidelijk te maken in het volgende sonnet:

(Wordt vervolgd op bladz. 242.)

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: A. SIEVERTS

ZULLEN KINDEREN VERDOEMD WORDEN? *)

Een vreeselijk misverstand.

Dat de doop noodzakelijk is voor persoonlijke zaligheid is een grondstelling der meeste kerken. Maar de doop is ingesteld als een onvermijdelijk vereischte voor de vergeving van zonden, en als de eenigste poort van toegang in de Kerk van Jezus Christus of het Koninkrijk van God. Geloof in God en oprechte bekeering zijn de noodzakelijke eerste vereischten voor een doeltreffenden doop. Daarom kan in alle overeenstemming en rechtvaardigheid de doop van diegenen verlangd worden die in staat zijn geloof te beoefenen en bekeering te betoonen. Het onontwikkeld verstand van een klein kind is niet in staat om zonde te bedrijven, geloof te oefenen, of om bekeering te kunnen begrijpen. Waarom zouden kindertjes dan gedoopt worden? Wij kunnen vruchteloos zoeken naar Schriftelijke autoriteit of goedkeuring aangaande het beoefenen van kinderdoop. Christus nam kleine kinderen in zijn armen en zegende hen, zeggende tot degenen, die de onschuldige wichtjes van Hem wilden houden: „Laat af van de kinderkens, en verhindert hen niet tot Mij te komen, want derzulken is het Koninkrijk der hemelen.” (Matth. 19: 14.)

Maar Hij doopte hen niet; en zooals een vroeger schrijver pitig heeft opgemerkt: „Om uit de handelwijze waarop Christus kleine kinderen zegende op te maken dat zij gedoopt moeten worden, kan er geen beter bewijs gevonden worden dat het noodzakelijk is dit te bestrijden; want men zou met meer zekerheid kunnen zeggen: Christus zegende de kinderkens en liet hen zoo gaan, maar Hij doopte hen niet; daarom behoeven kleine kinderen niet gedoopt te worden.”

Het onschriftuurlijk en afstootend dogma van onafscheidelijke verbonden ontaarding en het besmettelijk gevolg van erfzonde, waardoor elk kind zondig is geboren, in 't gezicht en oordeel van God, heeft zijn donkere schaduw over de gedachten van den mensch geworpen. Uit deze opvatting is het beoefenen van den kinderdoop ontsprongen, en de verdraaide leerstelling van zekere verdoemenis voor alle kleintjes, die ongedoopt sterven. Zelfs de

*) Zondagsschoolles voor Ouders en Theologieklas.

meest radicale der kerken heeft haar leeringen gewijzigd op dit onderwerp, en staat haar leden toe om te gelooven dat de kinderen, die zonder gedoopt te zijn sterven, naar een staat van gedeeltelijk geluk en voldoening zullen gaan, alhoewel hun voor eeuwig het gelukzalig visioen van God geweigerd zal worden.

Men moet natuurlijk toegeven, dat geen voorschrift, dogma, of leer van menschen het lot van zielen, kinderen, of volwassenen, in het hiernamaals kan bepalen; niettemin hebben theologische stelregels directe uitwerking op de gedachten en het leven van het menschdom. Het is een troost om te weten, dat het geheele Christendom van den tegenwoordigen tijd de vreeselijke ketterij der eeuwige verdoemenis van kleintjes, die zonder gedoopt te zijn sterven, verwerpt.

Luister naar het woord van „Mormonisme” hieraangaande en let op in welken tijd die verklaring gemaakt werd. In 1830 werd het eerste Boek van Mormon gepubliceerd. We lezen daar in een hoofdstuk van den alouden Profet Mormon, sprekende tot zijn zoon Moroni:

„Luister naar de woorden van Christus, uwen Verlosser, uwen Heere en uwen God. Zie, Ik ben niet in de wereld gekomen om rechtvaardigen, maar om zondaren tot bekeering te roepen; de gezonden hebben den geneesheer niet noodig, maar degenen die ziek zijn; daarom, kleine kinderen zijn gezond, want zij zijn niet in staat zonde te doen; daarom is de vloek van Adam van hen weggenomen door Mij, zoodat die geene kracht over hen heeft; en de wet der besnijdenis is in Mij vervallen. Op deze wijze maakte de Heilige Geest mij het woord van God bekend; daarom, mijn geliefde zoon, ik weet dat het ernstig spotten is voor God wanneer gij kleine kinderen zult doopen. Ziet ik zeg u, deze zaak zult gij onderwijzen: Bekeering en doop aan degenen die verantwoordelijk en in staat zijn zonde te begaan; ja, leer de ouders dat zij zich moeten bekeeren en gedoopt worden, en zich moeten vernederen als hunne kleine kinderen; en zij zullen met hunne kleine kinderen zalig worden.

Hunne kleine kinderen hebben niet noodig te bekeeren, noch gedoopt te worden. Zie, de doop is tot bekeering, tot vervulling der geboden en voor de vergeving der zonden. Doch kleine kinderen zijn levend in Christus, zelfs van de grondlegging der wereld af..... Kleine kinderen kunnen zich niet bekeeren; daarom is het vreeselijke goddeloosheid de reine barmhartigheden van God jegens hen te verloochenen; want zij zijn allen levend gemaakt door Zijne barmhartigheid. Hij, die zegt, dat kleine kinderen gedoopt moeten worden, verloochent de barmhartigheid van Christus en doet Zijne verzoening, en de kracht zijner verlossing te niet.” (Boek van Mormon, Moroni 8: 8-20.)

Zoo verkondigt de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen

der Laatste Dagen heden deze dingen aan de wereld. Geloof in God, bekeering van zonde, de doop door water en geest, worden vereischt van iedere ziel die de jaren van verantwoordelijkheid en de macht van begrip bereikt hebben; maar zonder geloof en bekeering waar alleen een begrijpelijk verstand toe in staat is, is de doop slechts een verdraaiing van de Evangelie-verordening.

De H. Schrift die den doop in alle eeuwen en van alle menschen beschrijft, is in harmonie met de toestanden die noodzakelijk zijn voor de juiste aanneming van de zaligmakende plechtigheid. In een openbaring aangaande Kerkelijk bestuur, die in April 1830 door Joseph Smith, den profeet, gegeven werd, bepaalde de Heere Jezus Christus den staat van aannemelijke candidaten voor den doop:

„Al degenen welke zich voor God verootmoedigen en verlangen gedoopt te worden, die met gebrokene harten en verslagene geesten voortkomen en voor de Kerk betuigen dat zij zich waarlijk van al hunne zonden bekeerd hebben, en gewillig zijn den naam van Jezus Christus op zich te nemen, hebbende eene vastberadenheid Hem tot het einde toe te dienen, en waarlijk door hunne werken bewijzen dat zij van den Geest Christus tot de vergiffenis hunner zonden ontvangen hebben, zullen door den doop in Zijne Kerk ontvangen worden. (Leer en Verbonden, afd. 20: 37.)

Deze toestanden sluiten al degenen buiten die niet den leeftijd, het vermogen om te oordeelen en het begrip hebben; en door een bepaald gebod heeft de Heere de Kerk verboden den doop aan anderen toe te dienen:

„Niemand kan als lid der Kerk van Christus ontvangen worden tenzij hij de jaren van verantwoordelijkheid voor God bereikt heeft, en in staat is zich te bekeeren. (vers 71.)

Door openbaring heeft de Heere den leeftijd van 8 jaar vastgesteld, waarop kinderen in de Kerk gedoopt mogen worden. Niettemin kunnen de kinderen op jongeren leeftijd voor de ouderlingen der Kerk gebracht worden en gezegend worden door oplegging der handen in den naam van Jezus Christus, naar het voorbeeld door den Meester gedaan, gedurende zijn persoonlijke bediening.

Het Watergraf.

En de nieuwe geboorte.

Terwijl onze Heere te Jeruzalem toefde na het eerste Pinksterfeest, in den beginne van Zijn bediening, kwam er op een avond een zekeren overste der Joden tot Hem. De bezoeker was een Farizeër en een lid van het groote Sanhedrin, of den Hoogen Raad der natie. Er is iets van veel gewicht in de gebeurtenis, dat Nicodemus Christus in den nacht zocht. Lees Johannes 3: 1-21. We

moeten den man respecteeren dat hij het verlangen bezat om de leeringen te vernemen die door den nieuwen erkenden profeet van Galilee geleerd werden, wiens faam alreeds wijd en zijd verspreid was; maar het schijnt dat de trotschheid van zijn stand, of uit vrees voor kritiek, hem leidde, zich in de duisternis af te zonderen om een geheim gesprek met dien profeet te hebben.

Voor zichzelf sprekende, en waarschijnlijk ook voor zijn mededeelgenooten, sprak Nicodemus den Zaligmaker op deze wijze aan:

„Rabbi! Wij weten dat Gij zijn een leeraar van God; want niemand kan deze teekenen doen, die Gij doet, zoo God met hem niet is.”

Voordat hij andere vragen kon stellen, antwoordde Jezus hem: „Voorwaar, voorwaar, zeg ik u; tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.”

De geleerde Jood toonde zijn verbaasdheid, of beter gezegd zijn ongeloofigheid. „Hoe kan een mensch geboren worden, nu oud zijnde?” zeide hij; „kan hij ook andermaal in zijn moeders buik ingaan, en geboren worden?” Zelfs na verdere verklaringen van het plan van zaligheid dat voor het menschdom bereid is, vroeg de verhevene Rabbi en Sanhedrinist: „Hoe kunnen deze dingen geschieden?” Het antwoord van onzen Heere zal zeer vernederend voor den man geweest zijn: „Zijt gij een leeraar van Israël en weet gij deze dingen niet?” De toestanden van burgerschap in het Koninkrijk van God zijn zoo eenvoudig dat zelfs de ongeleerden ze kunnen verstaan en gehoorzamen.

Zonder eenigen twijfel is de tweede geboorte, welke aan Nicodemus verklaard werd, die zoo noodzakelijk is dat niemand zonder dezen het Koninkrijk van God in kan gaan, de doop door water, en door de bediening van den Heiligen Geest.

De doeltreffendheid van den doop, als een middel voor vergeving van zonden en het verkrijgen van toegang tot de Kerk van Jezus Christus, welke het Koninkrijk van God is, ligt in het feit, dat dit de verordening is, die is voorgeschreven door Goddelijke autoriteit, waardoor de verzoenende opoffering van den Zaligmaker werkend en doeltreffend gemaakt kan worden. Zaligheid kan niet verkregen worden door slechts te vragen; niettegenstaande is zij voor allen genaakbaar door geloof en de voorgeschreven werken.

Zoo eenvoudig als de uiterlijke of lichaamlijke handelwijze ook moge zijn, is er toch een grondige zinnebeeldige voorstelling in de doopplechtigheid. Zooals getoond is, vergeleek Christus het met een geboorte, een toegang in een nieuwe wereld of staat. Zulk een zinnebeeldige voorstelling is niet in den doop bevat, tenzij het gedaan wordt door complete onderdompeling in water en het opkomen daar uit.

De waterdoop wordt ook op zeer treffende wijze vergeleken met begraven en opstaan; en de vergelijking is van geene waarde tenzij de doop door onderdompeling gebruikt is, die gevolgd wordt door het opkomen uit het watergraf. Paulus wist dit klaarblijkelijk, zooals zijn woorden betuigen: „Of weet gij niet, dat zoovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijnen dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met hem begraven door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de dooden opgewekt is, tot de heerlijkheid des Vaders, alzoo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem ééne plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zoo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding. (Rom. 6: 3-5, zie ook Col. 2: 12.)

Christus zelf werd gedoopt „om alle gerechtigheid te vervullen”, en Zijn doop, door de handen van Johannes, was door onderdompeling, als bewezen is door het feit dat „Jezus gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water”.

Hebt gij weleens gelezen van den Moorschen Kamerling, de schatbewaarder van de Koningin van Candacé? Nadat hij naar de uiteenzetting der Schriften door Filippus had geluisterd, en als zij te zamen voortreden, verlangde de Moor gedoopt te worden, en „Fillipus stemde in,” hij gebood den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water, zoowel Filippus als de kamerling, en hij doopte hem. En toen zij uit het water waren opgekomen, nam de Geest des Heeren Filippus weg en de kamerling zag hem niet meer want hij reisde zijnen weg met blijdschap.” (Zie Hand. 8: 26-39.) Had Filippus, die door een engel des Heeren geboden werd deze bediening te doen, verkeerd gedaan den doop door onderdompeling te bedienen?

Over 't algemeen zijn theologen tot een overeenstemming gekomen, dat voor eeuwen na den tijd van Christus, onderdompeling de eenigste wijze van geautoriseerd doopen was; en taalkundigen betuigen dat dat veel besproken woord „doop” afgeleid is van het Grieksche werkwoord, wat onderdompeling of begraven beteekent. De H. Schrift schrijft den doop door onderdompeling voor als een noodzakelijkheid voor zaligheid, en geen andere vorm is geldig in het woord van God.

Spoedig na Zijn hemelvaart van den Olijfberg is de verheerlijkte Zaligmaker aan de Nephieten van het Westelijk-halfroond verschenen. Hij gaf het volk nauwkeurig onderricht op welke wijze de noodzakelijke verordening van doopen door onderdompeling bediend moest worden.

Volgens de openbaringen dezer eeuw is de doop op dezelfde wijze voorgeschreven; en al het doopen dat in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geschiedt, is door onderdompeling.

Het ware Mormonisme.

(Vervolg van pag. 236).

Men zegt, de God in Wien 'k geloof: een Wezen
 Van Licht en Heerlijkheid, een Geest in Glorie woon,
 Is stoffelijk, is materiëel. Hoe lezen
 Die critici de Heil'ge Schrift, die zegt: de Zoon
 Is 't evenbeeld des Vaders? Dien verzezen,
 Dien grafontstegen Mensch, dien God, onzegbaar schoon,
 Noemt men Hem stof! Ik zal dien spot niet vreezen.
 In geest, gestalte en àl is Christus: Godspersoon.

Bekrompen dat begrip? God toch, Die woont en werkt
 In 't onbegrensd heelal, alom, mag niet beperkt! —
 Zijn macht is zonder paal, Zijn geest en invloed stralen
 Door 't Alrijk, eindeloos, door scheppingsoord op oord.
 Hij is de Levenszon, die 't wereldruim doorgloort,
 Niet vormloos, maar volmaakt als 't Christusbeeld te malen.
 („De Ster” 1922, blz. 217.)

Hier is dus een concrete Godsvoorstelling, die echter tevens erkent een immanenten God. De immanentie is de kracht of het licht, dat van de tegenwoordigheid Gods uitgaat en de ommetelike ruimte vervult. (Leer en Verbonden 88: 12.)

„God woont in eeuw'gen gloed. Van Zijn Glanswezen straalt
 Alom Zijn invloed door 't heelalruim onbepaald.
 Noem deze uitstraling „geest” of „licht” of hoe ge ook wilt,
 Zoolang gij met een Bron, eene Oorsprong haar verbindt,
 Een Wezen dat zich op één plaats tegelijk bevindt,
 Maar met Zijn levensaâm de werelden doortrilt.”
 („Een Vreemdling Hier”, blz. 12.)

AFSCHIEDSGROET.

Bij ons vertrek uit Nederland roepen wij de Heiligen der Laatste Dagen en onze vrienden in dit land een hartelijk vaarwel toe. Den tijd dien we onder ulieden hebben vertoefd is voorbij gevloeden gelijk een schaduw, en zal ons een tevreden herinnering geven aan 't verleden. Werkelijk kunnen wij zeggen veel geleerd en ondervonden te hebben. Wij verbeugen ons om het voorrecht te hebben gehad hier onder de Heiligen van Nederland te arbeiden, en van uw gastvrijheid te kunnen getuigen die over de gehele wereld bekend is. Wij danken u voor de liefde en vriend-

schap die we genoten hebben en wenschen dat de zegeningen des Heeren uw aller deel moge zijn, en dat het zendingswerk voorspoedig mag zijn en vele bekeerlingen geogst mogen worden. Nogmaals willen wij u aansporen in uw plichten te volharden, opdat een iegelijk die kroon zal ontvangen die weggelegd is voor de getrouwen.

Vaarwel tot wederziens.

Uw broederen in het Evangelie

RALPH R. MERRELL.

CLARENCE L. WEST.

HAROLD B. TAYLOR.

VOOR HET JONGE VOLKJE.

Een Evangelisch A. B. C.

A is vader Adam, d' allereerste mensch op aarde; Hij at van de verboden vrucht, moest derven Eden's gaarde. Maar dat lag in het Plan van God, het Heilsplan dat beoogt Dat d' aard bevolkt zou worden en de mensch in gloor verhoogd. En zoowel Moeder Eya als Vader Adam zonden Hun kind'ren op heel 't aardrijk in dankbare eere houden. Wanneer onze aard' vernieuwd wordt, ontvangt dit waardig Paar Zijn plaats aan 't hoofd van 't menshdom: een ongetelde schaar.

B is Bekeering, omkeer, een voorschrijf van den hemel Voor allen die vertoeven in dit ondermaansch gewemel. Wanneer w' iets doen dat God mishagt en 't doet ons later leed, Dan zegt een goede stem in ons: „Laat na wat ge misdeedt, Doe hierna beter”. Als wij dan naar die vermaning hooren, Dan zijn wij op 't Bekeeringspad, waar vrede en vreugde gloren. Wij maken zooveel mogelijk goed het kwaad door ons gesticht En wand'len nederig maar kloek, voortaan in 't Hooger Licht.

C is Celestiale Gloor, hoogste der heerlijkheden, Bereid voor hem die trouw zich toont „in alles” hier beneden. Zij is de heerlijkheid „der zon” — een andere is „der maan”, En nóg een waarvan als symbool d' ontelbre sterren staan. God houdt van al Zijn kind'ren, maar wat Hij hun zal geven, In liefd' en in barmhartigheid, zal strooken met hun streven. Wie 't groot geluk verlangt dat wenkt in 't Hoogste Hemeloord, Hij leve ootmoedig en getrouw naar 't Openbaringswoord.

(Wordt vervolgd.)

Aangekomen.

Uit Zion zijn aangekomen Ouderlingen Pieter Timmerman; T. B. Harmsen en Ramond K. Cromar, en in verschillende vertakkingen geplaatst.

Ontslagen.

Ouderlingen Ralph R. Merrell, Clarence L. West en Harold B. Taylor zijn eervol ontslagen van hun werkzaamheden hier in Holland.

Ouderling Merrell is werkzaam geweest in Amsterdam, Delft, Zwolle, Utrecht, Leiden, Meppel en Rotterdam.

Ouderling West heeft gewerkt in Rotterdam, Arnhem, Middelburg, Rotterdam, Amsterdam, Apeldoorn en Den Helder.

Ouderling Taylor is arbeidzaam geweest in Rotterdam, Zwolle, Schiedam, Den Haag, Leiden, Utrecht en ten laatste weder in Rotterdam.

Overleden.

Zuster Wed. Neeltje Mos-Beerman, overleed op 1 Juli 1925 te Amsterdam. Zuster Beerman werd op 28 Mei 1860 te Twisk (N.-H.) geboren. Zij werd te Den Helder op 16 September 1910 door ouderling R. S. Hemsley gedoopt en op 17 September door ouderling J. H. F. Volkers bevestigd.

Te Schiedam overleed op 2 Juli 1925 onze broeder Hendrik Kruis. Hij was geboren op 14 Januari 1868 te Vuren (Geld.) en werd den 2den Juli 1921 door ouderling Arie Kruis gedoopt en op 3 Juli door Ouderling J. P. Lillywhite bevestigd.

Op 4 Juli overleed te Arnhem Zuster Elizabeth van de Broek. De overledene was 30 Mei 1902 aldaar geboren, en werd daar door Ouderling J. A. Butterworth op 21 Maart 1916 gedoopt en door Ouderling D. v. d. Berg op 22 Maart bevestigd.

INHOUD.

Redevoering, gehouden door Ouderling Joseph Fielding Smith blz. 229 Leeringen van Joseph Smith „ 234 Het ware Mormonisme. . . „ 234 Zullen kinderen verdoemd worden? „ 237		Het Watergraf. blz. 239 Afscheidsgroet „ 242 Voor het jonge volkje . . . „ 243 Aangekomen „ 244 Ontslagen „ 244 Overleden „ 244
--	--	--

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.